

130. NÁVŠTĚVA

274.

Od Telče

Ob - jel sy - ne - ček ko - lem čer - ný les, nad - van - dro - val si
 Va - nov, pě - knou ves, nad - van - dro - val si Va - nov, pě - knou ves.

Objel syneček kolem černý les,
 nadvandroval si Vanov, pěknou ves.

Přijel k Jarošovejmu, zatlouk na vrata,
 vyšla Marjánka sama devátá.

Kdo nám to tluče na naše vrata?
 Ať neotlouká stříbra a zlata.

Já jsem tvůj milej z dalekej země,
 žádám, Marjánko, nocleh u tebe.

Ráda, synečku, ráda nocleh dám,
 v horní komoře, kde sama léhám.

Ustlala lože v horní komoře,
 rozčesávala vlasy, kadeře.

Bylo půl noci, koníček řehtal,
 aj se Jarošův domek otrásal.

Marjánka stala, čtvrt ovsu dala,
 zas polehoučku spat poléhala.

Což pak, synečku, což tak tvrdě spíš,
 že svého koně hlasu neslyšíš?

Já svého koně hlasu málo dbám,
 jen když Marjánku při svém boku mám.

Až bude svítat, jejte pryč od nás,
 a neříkejte, že ste byl u nás.

Ale řekněte, že ste koně pás
 na louce zeleny, v rose studeny.

131. POMSTA

275.

Od Rousínova a od Příbora

O - de mlýna k há - ji - čku ce - sta u - šla - pa - ná; kdo tu ce - stu u - šla - pal, ten my - ná - řku mi - lo - val.

276.

O - de mlýna k há - ji - čku ce - sta u - šla - pa - ná; kdo tu ce - stu u - šla - pal, my - ná - řku mi - lo - val,

Ode mlýna k hájíčku
 cesta ušlapaná;
 kdo tu cestu ušlapal,
 ten mynářku miloval.

Kluče, kluče na dveře:
 Je-li mynář doma?
 Mynář šel na mlýnici,
 mele réž a pšenici.

Jak to mynář uslyšel,
 do sednice běžel
 a popadna sekerku
 uťal jemu hlavěnku.*)

Šla mynářka pro vodu,
 pro vodu studenú,
 našla tě tam hlavěnku
 převelice raněnú.

»O, hlavěnko, hlavěnko,
 kam's poděla tělo?«
 Tělo je ve mlýnici
 na dubové lavici.

Ach, mynáři, mynáři,
 co ste udělali,
 že ste mému milému
 tu hlavěnku uťali!

»Dy sem uťal, uťal sem,
 do vody sem vhodil,
 aby lidi viděli,
 kdo mně za ženú chodil.«

O, mládenci, mládenci,
 nemilujte ženy,
 já sem ženu miloval,
 až sem pro ňu život dal.

*) Přidává se tu též:
 Plyň, hlavičko, plyň dolů

k bystrému Dunaju,
 jak k Dunaju doplyneš,

potom sobě spočineš.